

Hegemonia Suomen valtio-opissa 1921–2021¹

PERTTI AHONEN

Valtio-opin satavuotispäivä yliopistollisena tieteenalana Suomessa osuu kesään 2021. Noissa merkeissä tarkastelen tieteenalan satavuotiskaarta. Tarkastelutavallani on yhtymäkohtia aikaisempien tutkimusten kanssa (Berndtson 2007; Grönholm 1980; Keränen 1993; Palonen 1976). Niistä poiketen tutkin kuitenkin hegemoniaa valtio-opin tieteenalalla (Thomas 2009; Wilkinson 2008). Aikaisempia tarkasteluja hegemoniasta valtio-opissa vaivaa teoreettisen ankkuroinnin puuttuminen (Lowi 1992; Smith 2001; Zigerell 2019). Rakennan Antonio Gramscin teoreettisille käsityksille ja esitän kaksi hypoteesia. Ensimmäinen hypoteesi on, että Suomessa ei ole esiintynyt valtio-opin valtakunnallista hegemoniaa. Toinen hypoteesi on, että Suomessa on vallinnut yliopistokohtaisia valtio-opin tai sen osan hegemonioita.

MITEN YMMÄRRÄN HEGEMONIAN JA MITEN ETSIN SITÄ VALTIO-OPISTA

Antonio Gramsci luonnehtii hegemoniaa kahden seikan yhdistelmäksi. Ne ovat *dominio*, ”herruus”, sekä *direzione*, ”johtajuus”:

[S]osiaalisen ryhmän ylivalta ilmenee kahdella tavalla, ”herruutena” sekä ”älyllisenä ja moraalisenä johtajuutena”. Sosiaalinen ryhmä harjoittaa herruutta siihen nähden vastakkaisin ryhmiin nähden taipumuksenaan ”likvidoida” tai alistaa ne. – – Sosiaalinen ryhmä johtaa samanmielisiä tai kanssaan liittoutuneita ryhmiä (Gramsci 1975, 2010, kirjoittajan suomenos).

Gramscin (1975, 430, 977, 1568, 1599) mukaan politiikka on läsnä kaikkialla eikä sen omaleimaisista näkökulmaa voida palauttaa muihin näkökulmiin. Eräs tapa tarkastella valtio-oppia poliittisesti on tutkia herruutta sekä älyllistä ja moraalista johtajuutta tieteenalalla. ”Herruus” voi syntyä esimerkiksi siten, että jonkin tieteenalan yksikön tai suuntauksen hyväksi likvidoidaan, sulautetaan tai marginalisoidaan yksi tai useampi muu alan yksikkö tai suuntaus. Älylliseen ja moraaliseen ”johtajuuteen” yltää taho, joka pääsee esikuvaksi yhdelle tai useammalle muulle taholle.

En etsi hegemoniaa tutkimalla valtio-opin osatieteenalojen välisiä suhteita tai valtio-opin tutkijoiden keskuudessa eri aikoina hallitsemaan päässeitä poliittis-ideologisia arvoja. Sen sijaan paneudun valtio-opin suuntauksiin, jotka erotan toisistaan tieteenfilosofisten taustaolettamusten perusteella. Tutkin suuntausten, niiden edustajien ja edustajien toimipaikkojen välisiä hegemoniasuhteita. En pyri arvoarvostelmiin kuten että koettaisin laatia valtio-opin suuntausten paremmuusjärjestystä.

Mukautan tarkoituksiini Patrick Thaddeus Jacksonin (2011) jaottelun tutkimuksen suuntauksista (Kuvio 1). Jaottelun yhden ulottuvuuden muodostaa *tiedon ja havaitsemisen suhde*.

Se voi olla joko fenomenalistinen eli ilmiöihin ja empiriaan pitäytyvä tai transfaktualistinen eli ilmiöiden ja empirian syntyä tutkiva. Toisella ulottuvuudella on kysymys *tiedonmuodostajan ja tiedonmuodostuksen kohteen suhteesta*. Se voi olla joko dualistinen eli tutkijan ja tutkitun maailman erillisiksi olettava tai monistinen eli tutkijan osaksi hänen tutkimaansa maailmaa paikantava.

Kuvio 1 erottelee tutkimuksen suuntauksia toisistaan, joskin karkeasti. Ensimmäistä suuntausta Jackson kutsuu uuspositivistiseksi (*neopositivist*) mutta jonka nimeän mielestäni valtioppia paremmin luonnehtivalla tavalla ”behavioraaliseksi”, vaikkei tuokaan nimike ole ihanteellinen (Tyyppi 1). Jacksonin käyttämän nimikkeen (*analyticist*) asemesta kutsun toista suuntausta ”rationalistiseksi” (Tyyppi 2). Kolmannen suuntauksen nimeän Jacksonin tapaan ”kriittis-realistiseksi” (*critical realist*) (Tyyppi 3). Neljättä suuntausta Jackson kutsuu refleksiiviseksi (*reflexive*) (Tyyppi 4). Jottei suuntaus jäisi varsin heterogeeniseksi, jaan sen ”interpretivistiseen” (*interpretivist*), ”ei-foundationaliseen” (*non-foundational*) ja ”postfoundationaliseen” (*post-foundational*, toisinaan suomennettu ”jälkiperustahakuiseksi”) tutkimukseen. Interpretivismissä – kuten klassisessa hermeneutiikassa – katsotaan, että toimijoilla on toimintansa merkityksestä ja tarkoituksesta oikea käsitys, joka on myös tutkijan selvitettävissä. Ei-foundationalismissa – kuten poststrukturalismissa – kiistetään sekä toiminnan harjoittajien oikea käsitys toiminnastaan että tutkijan mahdollisuus selvittää tuo käsitys. Postfoundationalismissa etsitään erilaisia interpretivismiin ja ei-foundationalismiin synteesejä (ks. esim. Marchart 2007).

		Tiedon ja havaitsemisen suhde	
		Fenomenalistinen	Transfaktualistinen
Tiedonmuodostajan ja tiedonmuodostuksen kohteen suhde	Dualistinen	Tyyppi 1	Tyyppi 3
	Monistinen	Tyyppi 2	Tyyppi 4

Kuvio 1. Tutkimuksen suuntausten jaottelu tieteenfilosofisten taustaolettamusten mukaan (Jackson 2010, 37, muunnoksin)

Aineistoni koostuu ilman aikarajaa, pitkäksi määräajaksi tai vakinaistamispolun 2. portaalle valtio-opin professoreiksi Suomessa nimitetyistä kaikkiaan noin 70 henkilöstä (Valtiokalenteri; Liite). Bibliografisia ja biografisia tietoja käyttäen paikannan kunkin professorin yhdelle tai useammalle tutkimuksen suunnalle (Kansallisbibliografia 2021; Kansallisbiografia 2021; Goog-

le Scholar 2020; Web of Science 2020). Käytännössä osoittautui mahdottomaksi erottaa toisistaan ei-foundationalismia ja postfoundationalismia professoreiden suuntauksina, joten tyydyn kollektiiviluonnehdintaan ”ei- tai postfoundationalistinen”. Sijoitan kunkin tutkimani professorin yhteen tai useampaan valtio-opin suuntaukseen tiettyjen avainsanojen esiintymisen perusteella (avainsanoista ks. Liite). Otan huomioon sekä professorin suuntautuminen hänen omilla tutkimuksissaan että professorin tutkimusten reseption eli sen, millä tavoin suuntautuneissa tutkimuksissa professorin julkaisuihin on viitattu. Elävöitän tarkasteluani esimerkein professoreiden tieteellisestä tuotannosta.

Professoreiden suuntautumisen perusteella luonnehdin valtio-opin yksiköiden ja niiden osien suuntautumista. Olen tarkistanut, ettei muiden tutkijoiden kuin professoreiden rajaaminen pois tarkastelusta johda virhepäätelmiin. Niitä aiheutuisi, jos etenkin laaja yliopistonlehtorikunta systemaattisesti edustaisi professoreista poikkeavaa tutkimussuuntausten kirjoa.

VALTIO-OPIN VARHAISVAIHEET TIETEENALANA SUOMESSA

Valtio-opin tieteenala syntyi, kun Suomen hallitus salli Helsingin yliopiston perustaa alan professorin viran vuonna 1921 ja kun vuonna 1924 virkaan nimitettiin K.R. Brotherus (Palonen 1983). Maan toisena yliopistona Åbo Akademi täytti ensi kerran valtio-opin professuurin vuonna 1942 ja kolmantena Yhteiskunnallinen korkeakoulu (YKK) vuonna 1946. Ruotsalaisessa kauppakorkeakoulussa (SHH) historian ja valtio-opin professuurin painopiste muuttui Lolo Krusius-Ahrenbergin toimikaudella 1960-luvulle tullessa siten, että valtio-oppi sai etusijan. Vuonna 1963 valtio-opin professorikuntaa oli Helsingin yliopistossa, YKK:ssa, SHH:ssa ja Turun yliopistossa. Lisäksi Jyväskylän yliopiston yhteiskuntatiedeoppiaine ilmeni valtio-opin alkusoluna. Vuonna 1965 Helsingin kauppakorkeakoulu sai henkilökohtaisen ylimääräisen valtio-opin professuurin, joka kuitenkin lakkautui viranhaltijan Tuttu Tarkiaisen kuoltua vuonna 1959. Valtio-oppi sai 1970-luvulla myös metoditieteen leimaa, kun valtio-opin tutkijoita päätyi yhteiskuntatieteiden metodologian professoritasoiisiin tehtäviin Tampereen ja Turun yliopistoissa. (Liite; Kansallisbiografia 2021.)

Alustavasti valtio-opin tieteenala eriytyi, kun YKK:hon perustettiin kansainvälisen politiikan professuuri vuonna 1949. Virka lakkautettiin kuitenkin vuonna 1954 professori Yrjö Ruudun siirryttyä eläkkeelle. Kansainvälisen politiikan laajeneminen valtio-opissa käynnistyi 1960-luvulla jatkuen intensiivisenä 1980-luvulle saakka. (Liite.)

HEGEMONIAN PUUTTUMINEN VALTIO-OPISTA SUOMESSA

Helsingin yliopistossa Jan-Magnus Jansson ja Jussi Teljo olivat professorikollegoita vuodesta 1954 vuoteen 1971. Molemmat suosivat behavioralismia (Jansson 1969; Teljo 1950), mutta kumpikaan ei harjoittanut sitä empiirisesti. Sven Lindmania koskevan Kansallisbiografian artikkelin mukaan hän hyväksyi behavioralismin mutta varauksin, korostaen valtio-opin yhteistyötä historia- ja oikeustieteiden kanssa. Turun yliopistossa Jaakko Nousiainen samaistui behavioraaliseen suuntaukseen, mutta ansiotui vahvimmin poliittisten instituutioiden tutkijana (Nousiainen 1956;

1985; Google Scholar 2021). Arvioin, että tilanne läheni valtakunnallista hegemoniaa, mutta aivan sitä ei muodostunut. (Kappaleen yleislähteet Kansallisbibliografia 2021; Liite.)

Janssonin ja Teljon jälkeisten helsinkiläisten oppituolin haltijoiden voi katsoa edustaneen pääasiassa behavioraalista suuntaa (Liite; ks. esim. Martikainen 1973; Mattila 2004; Mattila ym. 2013). Sama koskee alkuaan historiantutkimuksesta ponnistanutta Göran von Bonsdorffia (ks. esim. von Bonsdorff 1956) seuranneita ruotsinkielisen valtio-opin professuurin haltijoita (ks. esim. Sundberg 1997; Bengtsson [nyk. von Schoultz] 2004). Erityisen selvästi behavioraalinen suuntaus ilmenee Åbo Akademin professorikunnassa (Liite; ks. esim. Anckar 1982; Anckar ja Anckar 2000; Anckar 2000; Karvonen 2004; 2010; Grönlund ym. 2010). Tampereen yliopiston ensimmäisen valtio-opin professuurin toisiaan seuranneita haltijoita voidaan myös luonnehtia behavioraalisesti suuntautuneiksi (ks. esim. Borg 1964; Paloheimo 1984; 2003; professori Kaisa Herneen vastaavanlaisesta suuntautumisesta ks. esim. Grönlund ym. 2010). Behavioraalinen suuntaus luonnehtii myös Tampereen yliopiston toista valtio-opin professuuria (ks. esim. Raunio 1997; Wiberg ja Raunio 2007), ja yliopiston kolmattakin valtio-opin professuuria voidaan viimeistään vuodesta 2012 alkaen luonnehtia behavioraalisesti suuntautuneeksi (ks. esim. Ruostesaari 2017). (Ks. myös Google Scholar 2021; Tuhat 2021; Web of Science 2021.)

Kansainvälisesti näkyvä rationalistista suuntaa edustava suomalainen valtio-opin professori on ollut Hannu Nurmi Turun yliopistossa (Nurmi 1987; 2002). Samaa suuntausta on alkuaan edustanut myös Turun yliopiston kasvatti Kaisa Herne, sittemmin siis valtio-opin professori Tampereen yliopistossa (ks. esim. Herne 1997). Nurmen oppituolin seuraavaa haltijaa Maija Setälää voi luonnehtia suuntautumiseltaan monialaiseksi (ks. esim. Grönlund ym. 2010; Setälä 1999). Turun yliopiston toisen valtio-opin professuurin haltijana toimiessaan ja sitä ennen professorina Tampereen yliopistossa Matti Wiberg on aktiivisesti harjoittanut niin behavioraalista kuin rationalistista tutkimusta (Wiberg ja Raunio 2007; Wiberg 2009). (Ks. myös Liite; Google Scholar 2021; Web of Science 2021.)

Pekka Nyholmin (1972) jälkeen kukaan Jyväskylän yliopiston valtio-oppineesta professorikunnasta ei ole ollut behavioraalisesti tai rationalistisesti suuntautunut tai edustanut suuntauksena uutta kriittistä realismia (Liite; Google Scholar 2021; Web of Science 2021). Kari Palosen suuntaus on uutta luovan interpretiivinen (Palonen 1976; 2014; 2019). Muut Jyväskylän yliopiston valtio-opin professorit ovat suuntautuneet osin interpretiivisesti, osin ei- tai postfoundaationaalaisesti (Liite; ks. esim. Hänninen 1995; Keränen 1993; Pulkkinen 2000; Ojakangas 2013; Prozorov 2019).

Helsingin yliopiston yleisen valtio-opin professoreista Ilkka Heiskasta ja Pertti Ahosta on vaikeaa luokitella suuntautumisen mukaan (Liite; Google Scholar 2021; Web of Science 2021; Tuhat 2021; ks. esim. Ahonen 2016; 2020; Heiskanen 1967; 1983). Meiltä kummaltakin löytyy esimerkkejä jokaisestakin tarkastelemastani suuntauksesta. Yleisen valtio-opin professorin Anne Maria Hollin profiili bibliometrisessä tarkastelussani tarjoaa esimerkin siitä, että feministisen tutkijan tieteenharjoituksen profiili määrittyy paljolti muuten kuin tieteenfilosofialähtöisten valtio-opin suuntausten perusteella (ks. Liite).

Kansainvälinen politiikka ja maailmanpolitiikka ovat Suomessa muodostuneet valtio-opin tieteenalan vahvasti eriytyneeksi osa-alkaksi. Helsingin yliopistoon ensimmäisenä nimenomaan kansainvälisen politiikan professoriksi nimitetty Raimo Väyrynen ponnisti eteenpäin behavioraaliselta funktionalistiselta suunnalta (ks. esim. Väyrynen 1984; 2010, Cortwright ja Väyrynen

2010). Saman yliopiston toiseen saman osa-alan professoritasoiseen virkaan nimitetyllä Vilho Harlella on ollut tutkimusintressejä myös interpretiivisellä suunnalla (Harle 2000). Helsingin yliopiston vuonna 2003 nimitetty maailmanpolitiikan professori Heikki Patomäki edustaa kriittis-realistista suuntausta (Patomäki 2002; 2007). Vuonna 2005 maailmanpolitiikkaan nimitettiin professoriksi suuntautumiseltaan monialainen Teivo Teivainen (ks. esim. 2012; 2016). (Ks. myös Liite; Google Scholar 2021; Web of Science 2021; Tuhat 2021.)

Tampereen yliopiston kansainvälisen politiikan professori Osmo Apusen lähestymistapoihin on kuulunut alusta saakka historiallinen interpretiivinen tutkimus (Apunen 1968; 1993). Tampereen yliopiston kansainvälisen politiikan professoreita voi nyttemmin luonnehtia tieteelliseltä suuntautumiseltaan moninaisiksi (ks. esim. Aalto 2013; Forsberg 2011). Turun yliopiston kansainvälisen politiikan professori Harto Hakovirran tutkijanura kulki kohti suuntautumisen moninaisuutta (Hakovirta 2012). Hakovirran seuraajan Henri Vogtin sekä Jyväskylän yliopiston maailmanpolitiikan professori Pekka Korhosen suuntautumista voi niin ikään luonnehtia moninaiseksi (Vogt 2005; Korhonen 1992). Sama koskee Lapin yliopiston kansainvälisten suhteiden professoria Julian Reidiä (2013). (Ks. myös Liite; Google Scholar 2021; Web of Science 2021.) Yleispäätelmäksi muodostuu se, että kansainvälisen politiikan ja maailmanpolitiikan professorit ovat Suomessa selvästi yleisemmin kuin muualla valtio-opissa edustaneet tutkimuksissaan yhtä useampaa tutkimistani suuntauksista.

YLIOPISTON TAI SEN OSAN KATTAVAT VALTIO-OPIN HEGEMONIAT SUOMESSA

Luonnehdin Helsingin yliopiston tilannetta vuodesta 1954 lähtien lähes neljänkymmenen vuoden ajan behavioraalisen tutkimuksen hegemoniaksi, joskin hegemonia oli pitkään pikemmin ohjelmallinen kuin tutkimuskäytäntöjä koskeva. Vuonna 1972 professorina aloittanut Pertti Pesonen ryhtyi kuitenkin määrätietoisesti edustamaan behavioraalista tutkimussuuntaa (ks. esim. Pesonen 1958; 1973). Hegemonian voi katsoa päättyneen vuonna 1992, josta lähtien Helsingin yliopistossa on tauotta toiminut ainakin kaksi muuten kuin pääasiassa behavioraalisesti suuntautunutta professoria, aluksi Ilkka Heiskanen ja Kyösti Pekonen (Liite; ks. esim. Pekonen 2011).

Åbo Akademiassa ilmenee hegemoninen tilanne professoreiden behavioraalisena suuntautumisena. Turun yliopiston valtio-opin profilia luonnehtivat niin rationalistiset kuin behavioraaliset suuntauksukset sekä niiden yhdistelmät. Behavioraalisen hegemonian voi havaita Tampereen yliopistossa kansainvälistä politiikkaa lukuun ottamatta. Jyväskylän ja Lapin yliopistoissa ei valtio-opin tieteenalalla ole esiintynyt hegemoniaa.

KESKUSTELUA JA PÄÄTELMIÄ

Tarkasteluni tulosten mukaan valtio-opin tieteenalalle ei ole Suomessa muodostunut valtakunnallista herruuden keskusta tai älyllistä ja moraalista johtokeskusta saati tahoja, joka olisi samalla yltänyt noihin kumpaankin statukseen. Yliopistokohtaisia hegemonioita on sen sijaan löydettävissä. Tampereen yliopistossa huomattava osa professorikunnasta ja Åbo Akademiassa koko professorikunta on suuntautunut behavioraalisesti, mutta toisaalta behavioraalista suuntausta

ei esiinny lainkaan Jyväskylän ja Lapin yliopistojen professorikunnassa. Helsingin yliopistossa valtio-opin professorikunnan koostumus on muodostunut tieteellisen suuntautumisen kannalta moninaiseksi. Sama pätee Turun yliopistoon, joskin vähemmän selväpiirteisesti. Tieteelliseen suuntautumiseen perustuva hegemonia puuttuu valtio-opissa selvimmin kansainvälisestä politiikasta ja maailmanpolitiikasta.

Soveltamaani tarkistusmenettelyä olisi mahdollista terävöittää tarkentamalla ja syventämällä valtio-opin suuntausten jaottelua, laatimalla monikielinen luokitusrunko, koodaamalla valtio-opin tutkijoiden suuntautuminen luokitusrunгон sisältöluokkiin ja harjoittamalla sisällön-analyysia. Mahdollisuuksia voisivat tarjota myös tekoälypohjaiset tekstiaineistojen luokittelumenetelmät (ks. esim. Yuau ym. 2014). Muualla kuin suppeassa katsauksessa jäävät vastattaviksi esimerkiksi seuraavat kysymykset: (1) Miten tiedepolitiikka ja yleispolitiikka ovat kehystäneet hegemonioiden suuntaista tai niitä haastavaa kehitystä Suomen valtio-opissa? (2) Miten kansainväliset tieteelliset vaikutteet ovat muokanneet hegemoniaa ja sen haastamista Suomen valtio-opissa? ja (3) Miten valtio-opin tieteenala on yhtäältä pönkittänyt tai toisaalta haastanut yleistä poliittista, taloudellista ja sosiaalista hegemoniaa?

Laajemmassa esityksessä aineistoon voitaisiin – ja tulisi – sisällyttää professorien lisäksi myös muut valtio-opin tutkijat. Laajemmassa esityksessä olisi myös mahdollista tutkia valtio-opin sisäisiä sekä valtio-opin edustajien ja muiden tahojen välisiä kamppailuja hegemoniaa puolustaneiden, haastaneiden tai tavoitteleiden kesken. Aineistoa tarjoavat valtio-opin edustajien toiminta yliopistoissa vallankäyttäjinä ja vallanalaisina, tutkimus-, opetus- ja johtotehtävien täytöt, tutkimushankevarojen jakopolitiikka, kiistat tutkinto- ja sisäänpääsyvaatimuksista sekä taistelut tieteenalan itsenäisyydestä, laajennuksista, eriytymisestä, sulautuksista tai supistuksista. Teoreettiselta kannalta jatkotarkasteluissa voitaisiin soveltaa myös muita kuin esityksessäni käyttämiäni Gramscin käsitteitä, kuten käsitteitä ”hegemoniakriisi”, ”passiivinen vallankumous”, ”intellektuelli”, ”orgaaninen intellektuelli”, ”historiallinen blokki”, ”konjunkturaalinen muutos” tai ”orgaaninen kriisi”.

VIITTEET

1. Katsaus on kehittelmä yleisen valtio-opin professorin emeritusluennostani Helsingin yliopistossa 16.12.2020. Kiitän kaikkia katsaukseni aikaisempia versioista kommentoineita.

LÄHTEET

- Aalto, Pami. 2013. *Constructing Post-Soviet Geopolitics in Estonia*. Lontoo: Routledge.
- Ahonen, Pertti. 2016. Rhetorical Topoi of Academic Ideology. Teoksessa Eugenie Samier (toim.), *Ideologies in Educational Administration and Leadership*: Basingstoke: Routledge, 176–192.
- Ahonen, Pertti. 2020. The Contents of the National Audit Office of Finland Performance Audits, 2001–2016: An Interpretive Study with Computational Content Analysis. *Journal of Public Budgeting*,

- Auditing & Financial Management* 32:1, 49–66. <https://doi.org/1..1108/JPBAFM-11-2018-0138>
- Anckar, Carsten. 2000. Size and Party System Fragmentation. *Party Politics* 6:3, 305–328. <https://doi.org/10.1177/135406880006003003>
- Anckar, Dag. 1982. A Definition of Democracy. *Scandinavian Political Studies* 5:3, 217–235.
- Anckar, Dag ja Anckar, Carsten. 2000. Democracies without Parties. *Comparative Political Studies* 33:2, 225–247. <https://doi.org/10.1111/j.1467-0477.1982.tb00261.x>
- Apunen, Osmo. 1968. *Suomi keisarillisen Saksan politiikassa 1914–1915*. Helsinki: Helsingin yliopisto.
- Apunen, Osmo. 1993. World Society in the Chicago Laboratory. *Cooperation and Conflict* 28:4, 341–371. <https://doi.org/10.177/0010836793028004002>
- Bengtsson, Åsa. 2004. Economic Voting: The Effect of Political Context, Volatility and Turnout on Voters' Assignment of Responsibility. *European Journal of Political Research* 43:5, 749–767. <https://doi.org/10.1111/j.0304-4130.2004.00173.x>
- Berndtson, Erkki. 2007. The Current State of Political Science in Finland. Teoksessa Hans-Georg Klingemann (toim.), *The State of Political Science in Western Europe*. Opladen: Barbara Budrich, 103–136.
- von Bonsdorff, Göran. 1956. *Svenska folkpartiet: Bakgrund, tillblivelse och utveckling till 1917*. Helsinki: Svenska folkpartiet.
- Borg, Olavi. 1964. *Suomen puolueideologiat. Periaateohjelmien sisältöanalyttinen vertailu sekä katsaus niiden historialliseen taustaan ja syntyprosessiin*. Porvoo: WSOY.
- Cortwright, David ja Väyrynen, Raimo. 2010. *Towards Nuclear Zero*. Lontoo: The International Institute of Strategic Studies.
- Forsberg, Tuomas. 2011. Normative Power Europe, Once Again: A Conceptual Analysis of an Ideal Type. *Journal of Common Market Studies* 49:6, 1183–1204. <https://doi.org/10.1111/j.1468-5965.2011.02194.x>
- Gramsci, Antonio. 1975. *Quaderni del carcere*. I–IV. Toimittanut Valentino Gerratana. Torino: Einaudi.
- Grönholm, Christoffer. 1980. *Världsbilden i finländsk statskunskap*. Turku: Åbo Akademi.
- Grönlund, Kimmo, Setälä Maija ja Herne Kaisa. 2010. Deliberation and Civic Virtue: Lessons from a Citizen Deliberation Experiment. *European Political Science Review* 2:1, 95–117. <https://doi.org/10.1017/S1755773909990245>
- Google Scholar. 2021. Henkilötietohaut. <https://scholar.google.com/>. Viitattu 7.1.2021.
- Hakovirta, Harto. 2012. *Maailmanpolitiikka. Teoria ja todellisuus*. Tampere: Kustannus 54.
- Harle, Vilho. 2000. *The Enemy with a Thousand Faces: The Tradition of the Other in Western Political Thought and History*. Westport, CT: Praeger.
- Heiskanen, Ilkka. 1967. *Theoretical Approaches and Scientific Strategies in Administrative and Organizational Research*. Helsinki: Societas Scientiarum Fennica.
- Heiskanen, Ilkka. 1983. Yhteiskuntatieteet, käytännön yhteiskuntateoria ja maamme älyllinen ilmasto. Teoksessa Jaakko Nousiainen ja Dag Anckar (toim.), *Valtio ja yhteiskunta. Tutkielma suomalaisen valtiollisen ajattelun ja valtio-opin historiasta*. Helsinki: WSOY, 297–335.
- Herne, Kaisa, 1997. Decoy Alternatives in Policy Choices: Asymmetric Domination and Compromise Effects. *European Journal of Political Economy* 13:3, 575–589. [https://doi.org/10.1016/S0176-2680\(97\)00020-7](https://doi.org/10.1016/S0176-2680(97)00020-7)
- Hänninen, Sakari. 1995. Accountability Lost? An Environmental Struggle over the Economic Feasibility of Incineration. *Accounting, Organizations and Society* 20:2–3, 175–192.

- [https://doi.org/10.1016/0361-3682\(94\)E0016-N](https://doi.org/10.1016/0361-3682(94)E0016-N)
- Jackson, Patrick Thaddeus. 2011. *The Conduct of Inquiry in International Relations: Philosophy of Science and Its Implications for the Study of World Politics*. Lontoo: Routledge.
- Jansson, Jan-Magnus (1969). *Politikens teori*. Helsinki: Söderström & Co.
- Kansallisbibliografia. 2021. <https://kansalliskirjasto.finna.fi/kansalliskirjastofikka/Search/Results>. Viitattu 7.1.2021.
- Kansallisbiografia. 2021. <https://kansallisbiografia.fi>. Viitattu 7.1.2021.
- Karvonen, Lauri. 2004. Preferential Voting: Incidence and Effects. *International Political Science Review* 25:2, 203–226. <https://doi.org/10.1177/0192512104041283>
- Karvonen, Lauri. 2010. *The Personalisation of Politics: A Study of Parliamentary Democracies*. Cochester: ECPR Press.
- Keränen, Marja. 1993. *Modern Political Science and Gender: A Debate between the Deaf and the Mute*. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.
- Korhonen, Pekka. 1992. *The Origin of the Idea of the Pacific Free Trade Area: A study of Japanese Rhetorical Categories and Discussion on International Integration 1945–1968*. Jyväskylä: University of Jyväskylä.
- Lowi, Theodore J. 1992. The State in Political Science: How We Become What We Study. *The American Political Science Review* 86:1, 1–7. <https://doi.org/10.2307/1964011>
- Marchart, Oliver. 2007. *Post-Foundational Political Thought: Political Difference in Nancy, Lefort, Baudieu and Laclau*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Martikainen, Tuomo. 1973. *Political Activity: Structure, Determinants and Dynamics*. Helsinki: Societas Scientiarum Fennica.
- Mattila, Mikko. 2004. Contested Decisions: Empirical Analysis of Voting in the European Union Council of Ministers. *European Journal of Political Research* 43:1, 29–50. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6765.2004.00144.x>
- Mattila, Mikko, Söderlund, Peter, Wass, Hanna ja Rapeli, Lauri. 2013. Healthy Voting: The Effect of Self-Reported Health on Voting in 30 Countries. *Electoral Studies* 32:4, 886–891. <https://doi.org/10.1016/j.elecstud.2013.07.010>
- Nousiainen, Jaakko. 1956. *Kommunismi Kuopion läänissä. Ekologinen tutkimus kommunismin joukkokannatukseen vaikuttavista tekijöistä Pohjois-Savossa ja Pohjois-Karjalassa*. Joensuu: Tekijä.
- Nousiainen, Jaakko. 1985. *Suomen presidentit valtiollisina johtajina K. J. Ståhlbergista Mauno Koivistoon*. Porvoo: WSOY.
- Nurmi, Hannu. 1987. *Comparing Voting Systems*. Dordrecht: D. Reidel.
- Nurmi, Hannu. 2002. *Voting Procedures under Uncertainty*. Heidelberg: Springer.
- Nyholm, Pekka. 1972. *Parliament, Government and Multi-dimensional Party Relations in Finland*. Helsinki: Societas Scientiarum Fennica.
- Ojakangas, Mika. 2013. *The Voice of Conscience: A Political Genealogy of Western Ethical Experience*. Lontoo: Bloomsbury.
- Paloheimo, Heikki. 1984. Distributive Struggle and Economic Development in the 1970s in Developed Capitalist Countries. *European Journal of Political Research* 12:2, 171–190. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6765.1984.tb00815.x>
- Paloheimo, Heikki. 2003. The Rising Power of the Prime Minister in Finland. *Scandinavian Political Studies* 26:3, 219–243. <https://doi.org/10.1111/1467-9477.00086>

- Palonen, Kari. 1976. Poliitiikan tutkimuksen historian uudelleenarviointia – ”politologian” oppihistoriallinen kritiikki sekä vaihtoehtoisen historiantulkinnan ohjelmallista hahmottelua. *Helsingin yliopiston yleisen valtio-opin laitoksen tutkimuksia*. Sarja n. 39. Helsinki: Helsingin yliopisto.
- Palonen, Kari. 1983. Yleisen valtio-opin perustaminen Helsingin yliopistoon. Teoksessa Jaakko Nousiainen ja Dag Anckar (toim.), *Valtio ja yhteiskunta. Tutkielma suomalaisen valtiollisen ajattelun ja valtio-opin historiasta*. Helsinki: WSOY, 93–137.
- Palonen, Kari. 2014. *Politics and Conceptual Histories*. Baden-Baden: Nomos.
- Palonen, Kari. 2019. *Max Webers Begriffspolitik: Aufsätze aus zwei Jahrzehnten*. Baden-Baden: Nomos.
- Patomäki, Heikki. 2002. *After International Relations: Critical Realism and the (Re)construction of World Politics*. Lontoo: Routledge.
- Patomäki, Heikki. 2007. *The Political Economy of Global Security: War, Future Crises and Changes in Global Governance*. Lontoo: Routledge.
- Pekonen, Kyösti. 2011. Members of the European Parliament as Delegates and Parliamentarians. Teoksessa Claudia Wiesner, Tapani Turkka ja Kari Palonen (toim.), *Parliament and Europe*. Baden-Baden: Nomos, 59–78.
- Pesonen, Pertti. 1958. *Valitsijamiesvaalien ylioppilasäänestäjät. Helsingin yliopiston, Teknillisen korkeakoulun ja Kauppakorkeakoulun ylioppilaiden poliittiset kannanotot joulukuussa 1955 ja äänestyskäytäytyminen*. Vammala: Vammalan Kirjapaino.
- Pesonen, Pertti. 1973. Dimensions of Political Cleavage in Multi-party Systems. *European Journal of Political Research* 1:2, 109–132. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6765.1973.tb01223.x>
- Prozorov, Sergei. 2019. *Democratic Biopolitics: Popular Sovereignty and the Power of Life*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Pulkkinen, Tuija. 2000. *The Postmodern and Political Agency*. Jyväskylä: SoPhi.
- Raunio, Tapio. 1997. *The European Perspective: Transnational Party Groups in the 1989–1994 European Parliament*. Lontoo: Routledge.
- Reid, Julian. 2013. *The Biopolitics of the War on Terror: Life Struggles, Liberal Modernity, and the Defence of Logistical Societies*. Manchester: Manchester University Press.
- Ruostetsaari, Ilkka. 2017. Stealth Democracy, Elitism, and Citizenship in Finnish Energy Policy. *Energy Research & Social Science* 34, 93–103. <https://doi.org/10.1016/j.erss.2017.06.022>
- Setälä, Maija. 1999. *Referendums and Democratic Government: Normative Theory and the Analysis of Institutions*. Houndmills: Macmillan.
- Smith, Steve. 2001. The United States and the Discipline of International Relations: “Hegemonic Country, Hegemonic Discipline”. *International Studies Review* 4:2, 67–85. <https://doi.org/10.1111/1521-9488.00255>
- Sundberg, Jan. 1997. Compulsory Party Democracy: Finland as a Deviant Case in Scandinavia. *Party Politics* 3:1, 97–117. <https://doi.org/10.1177/1354068897003001005>
- Teivainen, Teivo. 2012. *Enter Economism, Exit Politics. Experts, Economic Policy and Damage to Democracy*. Lontoo: Zed Books.
- Teivainen, Teivo. 2016. Occupy Representation and Democratise Prefiguration: Speaking for Others in Global Justice Movements. *Capital & Class* 40:1, 19–36. <https://doi.org/10.1177/0309816815627387>
- Teljo, Jussi. 1950. Valtio-opin tehtävät ja menetelmät. *Suomalainen Suomi* 18:1, 14–18.
- Thomas, Peter D. 2009. *The Gramscian Moment: Philosophy, Hegemony and Marxism*. Leiden: Brill.

- Tuhat. 2021. Tutkimustietokanta, Helsingin yliopisto. <https://researchportal.helsinki.fi/fi/>. Viitattu 7.1.2021.
- Valtiokalenteri. Volyymit vuodesta 1924. Helsinki: Eri julkaisijoita.
- Vogt, Henri. 2005. *Between Utopia and Disillusionment: A Narrative of the Political Transformation in Eastern Europe*. New York: Berghahn.
- Wiberg, Matti. 2009. Veto Players in Legislative Games: Fake and Real. Teoksessa Steffen Ganghof, Christoph Hönnige ja Christian Stecker (toim.), *Parlamente, Agendasetzung und Vetospieler*. Berliini: Springer, 41–51.
- Wiberg, Matti ja Raunio, Tapio. 2007. Strong Parliament of a Small EU Member State: The Finnish Parliament's Adaptation to the EU. *The Journal of Legislative Studies* 2:4, 302–321.
- Wilkinson, David, 2008. Hêgemonía: Hegemony, Classical and Modern. *Journal of World-Systems Research*, 15:2, 119–141. <https://doi.org/10.5195/jwsr.2008.340>.
- Web of Science. 2021. Henkilöhaut. http://wokinfo.com/products_tools/multidisciplinary/webof-science/cpci/. Viitattu 7.1.2021.
- Väyrynen, Raimo. 1984. Regional Conflict Formations: An Intractable Problem of International Relations. *Journal of Peace Research* 21:4, 337–359. <https://doi.org/10.1177/002234338402100403>
- Väyrynen, Raimo. 2010. Regionalism: Old and New. *International Studies Review* 5:1, 25–51. <https://doi.org/10.1111/1521-9488>
- Yuau, Chyi-Kwei, Porter, Alan, Newman, Nils ja Suominen, Arho. 2014. Clustering scientific documents with topic modeling. *Scientometrics* 100:3, 767–786. <https://doi.org/10.1007/s11192-014-1321-8>
- Zigerell, L. J. 2019. Left Unchecked: Political Hegemony in Political Science and the Flaws It Can Cause. *PS: Political Science & Politics* 52:4, 720–723. <https://doi.org/10.107/S104906519000854>.

KIRJOITTAJATIEDOT

PERTTI AHONEN

Valtio-opin professori (emeritus)
Helsingin yliopisto
pertti.ahonen@helsinki.fi

Liite. Tutkittu yleisen valtio-opin professorikunta Suomessa 1924–2021

Helsingin yliopisto (osa 1/2)

Professori, yleinen valtio-oppi	Ruotsinkielinen professori, yleinen valtio-oppi	Apulaisprofessori –1998/Professori, yleinen valtio-oppi	Professori, yleinen valtio-oppi	Apulaisprofessori, hallinto-oppi –1998/Professori –2010/ Professori yleinen valtio-oppi-Hallinnon tutkimus, 2010–2020	Vakinaistamispolkuapulaisprofessori/Professori, yleinen valtio-oppi Hallinnon ja organisaatioiden tutkimus	Vakinaistamispolkuapulaisprofessori, yleinen valtio-oppi-Politiikan ja organisaatioiden tutkimus, 2. porras
Brotherus, K. R. 1924–1948/9, 004/000-000/000- 004/002-002/000- 000/001						
Teljo, Jussi 1949–1971, 005/000-001/000- 001/000-000/000- 000/000						
	Jansson, Jan-Magnus 1954–1974, 031/006-004/000- 009/006-003/000- 000/002	von Bonsdorff, Göran 1952–1968, 002/000- 000/000-000/000- 000/000-000/000; henkilökohtainen ylimääräinen professori 1968–1976				
				Heiskanen, Ilkka 1969–1972, 039/009-023/000- 014/021-008/000- 000/006		
Pesonen, Pertti 1972–1979, 053/024-028/000- 009/004-001/001- 000/001	von Bonsdorff, Göran 1976–1981, 002/000-000/000- 000/000-000/000- 000/000	Nojonen, Martti 1971–1991, 001/000-000/001- 00/0001-000/000- 000/000	Heiskanen, Ilkka, ylimääräinen professori 1972–1977, professori 1977–2000, 039/009-023/000- 014/021-008/000- 000/006	Martikainen, Tuomo 1977–1983, 031/006-029/001- 002/002-001/000- 000/000		
Martikainen, Tuomo 1983–2003, 031/006-029/001- 002/002-001/000- 000/000	Berglund, Sten 1984–1992, 136/032-081/000- 009/008-001/024- 000/001			Ahonen, Pertti 1986–1989, 066/004-037/013- 058/138-008/005- 004/028		

Sundberg, Jan
1994–2017,
054/005-034/001-
004/001-001/007-
000/000

Virtanen, Turo
1989–2010,
vs., vt. ja ma.
apulaisprofessori
ja (1998–2010) ma.
professori
024/004-023/000-
008/001-006/002-
000/000

Pekonen, Kyösti
1992–2012,
017/002-011/001-
014/015-001/000-
001/003

Mattila, Mikko
2008–,
139/065-077/006-
008/003-004/027-
000/001

von Schoultz
(ml. sukunimellä
Bengtsson), Åsa
2017–,
217/031-027/000-
006/006-001/007-
000/000

Holli, Anne
2013–,
021/005-
004/001-
002/002-
001/004-
000/001

Ahonen, Pertti
2010–2020,
066/004-
037/013-
058/138-
008/005-
004/028

Erkkilä, Tero,
vakinaistamis-
polkuapulais-
professori, 2. porras,
2016–2019,
043/004-
021/008-
012/008-
001/004-
001/003

Ylä-Anttila, Tuomas
2019–,
047/002-
012/008-
009/008-
002/004-
000/003

Erkkilä, Tero
2020–,
043/004-
021/008-
012/008-
001/004-
001/003

Helsingin yliopisto (osa 2/2)

Professori, yleinen valtio-oppi- kansainvälinen politiikka	Apulaisprofessori –1998/Professori yleinen valtio-oppi- kansainvälinen politiikka –2004/yleinen valtio-oppi- maailmanpolitiikka
---	--

Väyrynen, Raimo,
ylimääräinen professori
1978–1981,
professori 1981–1993,
erosi tehtävästä 1998,
187/38-
100/002-042/016-
009/023-000/028

Harle, Vilho
1993–2004,
115/000-052/000-
051/038-035/009-
001/034

Patomäki, Heikki
2003–,
305/007-165/003-
175/54-341/62-
002/073

Teivainen, Teivo
2006–,
085/005-059/001-
027/009-037/009-
006/006

Åbo Akademi

Professori,
valtio-oppi

Professori,
valtio-oppi

Professori,
valtio-oppi

Lindman, Sven
1942–1973,
003/000-003/000-
005/000-001/000-
000/000

Anckar, Dag
1974–2003,
131/010-079/000-
022/005-005/010-
000/001

Djupsund, Göran
1986/1995–2018,
019/004-026/000-
002/003-000/000-
000/001

Karvonen, Lauri
1998–2012,
243/049-137/001-
022/010-004/029-
001/004

Anckar, Carsten
2005–,
100/026-052/001-
010/006-000/009-
000/000

Grönlund, Kimmo
2012–,
086/037-044/007-
000/007-000/006-
000/000

Strandberg, Kim
2020–,
031/025-005/003-
001/006-000/002-
000/000

Turun yliopisto

Professori,
valtio-oppi

Apulaisprofessori
–1998/Professori,
valtio-oppi

Professori,
valtio-oppi–
kansainvälinen
politiikka

Nousiainen, Jaakko
1963–1994,
028/002-024/000-
002/006-002/000-
000/000

Rantala, Onni
1968–1982,
008/000-000/000-
001/000-000/000-
000/000

Helander, Voitto
1983–2001,
018/003-006/001-
002/000-001/001-
000/001

Nurmi, Hannu
1995–2012,
100/037-138/049-
022/014-008/004-
000/004;
yhteiskuntatieteiden
metodologian
apulaisprofessori
1976–1995

Hakovirta, Harto
1994–2010,
037/005-030/000-
007/007-005/001-
000/005

Wiberg, Matti
2002–2020,
157/050-085/007-
016/017-002/011-
000/003

Setälä, Maija
2012–,
116/048-097/006-
011/006-001/029-
000/003

Vogt, Henri
2010–,
099/004-058/003-
027/017-009/008-
001/010

Yhteiskunnallinen korkeakoulu, vuodesta 1965 Tampereen yliopisto

Professori, valtio-oppi	Apulaisprofessori –1998/ Professori, valtio-oppi	Apulaisprofessori, järjestötutkimus/ Professori, valtio-oppi	Professori, valtio-oppi, tenure track, 2. porras	Professori, yhteiskunta- tieteiden metodologia, Yhteiskunta- tieteiden tutkimuslaitos	Professori, valtio-oppi- kansain- välinen politiikka	Apulaisprofessori –1998/ Professori, valtio-oppi- kansainvälinen politiikka	Jean Monnet -professori, Euroopan integraatio ja kansainvälinen yhteistyö
Teljo, Jussi 1946–1949, 005/000-001/000- 001/000-000/000- 000/000					Ruutu, Yrjö 1949–1954, 003/000-001/000- 004/001-000/000- 000/002		
Tarkiainen, Tuttu 1952–1965, 003/000-002/000- 001/001-000/001- 000/000					Professuuri siirretty toiselle alalle		
Pesonen, Pertti 1966–1971, 053/024-028/000- 009/004-001/001- 000/001				Borg, Olavi 1969–1972, 018/002-006/000- 012/006-001/000- 000/001	Törnudd Klaus 1967–1971, 024/000-008/000- 002/001-002/000- 000/000		
				Sänkiäho, Risto 1977–2008, 025/008-009/000- 001/001-001/000- 000/000			
Borg, Olavi 1972–1999, 018/002-006/000- 012/006-001/000- 000/001	Vanhanen, Tatu 1973–1992, 520/124-214/007- 027/023-003/054- 000/008				Apunen, Osmo 1973–2003, 031/001-023/000- 013/013-005/002- 000/005		
						Hakovirta, Harto 1984–1994, 037/005-030/000- 007/007-005/001- 000/005	
	Wiberg, Matti 1994–2002, 157/050-085/007- 016/017-002/011- 000/003	Paastela, Jukka 1990–2008, 018/003-011/001- 004/005-001/001- 000/001					Käkönen, Jyrki 1998–2008, 080/001-023/000- 018/020-006/000- 000/011
Paloheimo, Heikki 2004–2012, 045/008-032/001- 004/005-002/003- 000/000	Raunio, Tapio 2006–, 338/058-162/005- 013/010-002/036- 001/002				Forsberg, Tuomas 2008–, 194/003-100/000- 112/033-037/041- 005/040	Harle, Vilho 2004–2010, 115/000-052/000- 051/038-035/009- 001/034	Aalto, Pami 2008–, 150/002-091/000- 031/028-020/012- 002/028
Herne, Kaisa 2013–, 039/011-059/002- 007/003-000/003- 000/000		Ruostesaari, Ilkka 2012–, 015/003-012/000- 007/004-002/000- 000/000	Kestilä-Kekkonen, Elina 2021–, 045/024-023/001- 001/000-001/002- 000/000		Haukkala, Hiski 2017–, 117/002-072/002- 030/016-008/011- 000/027		

Jyväskylän yliopisto

Professori, yhteiskuntatiede	Apulaisprofessori, –1994/Professori, valtio-oppi	Apulaisprofessori – 1998/ Professori, valtio-oppi	Professori valtio-oppi	Professori, valtio-oppi- maailmanpolitiikka
Nousiainen, Jaakko 1962–1963, 028/002-024/000- 002-002-000/000				
Borg, Olavi 1966–1968, 018/002-006/000- 012/006-001/000- 000/001				
Sänkiäho, Risto 1971–1973, 025/008-009/000- 001/001-001/000- 000/000	Sänkiäho, Risto 1973–1977, 025/008-009/000- 001/001-001/000- 000/000			
Nyholm, Pekka 1978–1990, 006/001-002/000- 001/000-001/000- 000/000				
	Palonen, Kari 1983–2015, 231/002-089/007- 310/147-018/012- 036/055			
		Hänninen, Sakari 1995–2005, 041/001-026/000- 059/052-005/001- 003/011		
		Pulkinen, Tuija 2003–2007, 070/001-025/000- 079/065-004/000- 002/041		Korhonen, Pekka 2004–, 047/000-016/000- 016/030-014/002- 001/008
	Prozorov, Sergei 2018–, 136/002-053/001- 162/078-017/003- 025/078	Ojakangas, Mika 2010–, 054/000-012/000- 139/050-006/001- 005/031	Keränen, Marja 2013–2018, 020/000-009/001- 016/012-001/001- 000/006	

Lapin yliopisto

Professori,
kansainväliset
suhteet

Vakinaistamispolkuapulaisprofessori,
2. porras, valtio-oppi

Hakovirta, Harto
1992–1994,
037/005-030/000-
007/007-005/001-
000/005

Harle, Vilho
1997–2004,
115/000-052/000-
051/038-035/009-
001/034

Reid, Julian
2010–,
196/001-086/009-
216/186-035/025-
013/095

Koikkalainen, Petri
2018–,
028/001-011/000-
031/003-000/001-
000/004

Helsingin
kauppakorkeakoulu

Henkilökohtainen ylimääräinen
professori, valtio-oppi

Tarkiainen, Tuttu
1965–1969,
003/000-002/000-001/001-
000/001-000/000

Tehtävä lakkautettu

Ruotsalainen
kauppakorkeakoulu

Professori, historia ja valtio-oppi
–1963/ Valtio-oppi ja historia –1975/
Taloudellinen politiologia

Lesch, Bruno
1934–1945,
001/000-000/001-000/000-
000/000-000/000

Krusius-Ahrenberg, Lolo
1948–1972,
003/001-000/000-001/001-
000/000-000/000

Helenius, Ralf
1977–1998,
003/002-000/015-003-000/000-
000/000-000/000

Ahonen, Guy
1998–2001,
022/123-004/001-011/002-
001/003-000/000

Tehtävä lakkautettu

Lähteet: Valtiokalenteri 1924–2020; professorien luokituksen tarkistusmenettely Google Scholar -haku-
jen perusteella 2.–4.12.2020.

Selite: Kukin lukusarja (xxx/xxx-xxx/xxx-xxx/xxx-xxx/xxx-xxx/xxx) ilmaisee löydösten määrän seuraava-
vassa hakulausekkeiden järjestyksessä: (1) Behavioraalinen, ” ’Etunimi Sukunimi’ explanatory’/” ’Etuni-
mi Sukunimi’ ’statistical significance’, (2) Rationalistinen: ” ’Etunimi Sukunimi’ ’rational choice’ ”/” ’Etu-
nimi Sukunimi’ ’machine learning’ ”, (3) Interpretiivinen: ” ’Etunimi Sukunimi’ hermeneutic’/” ’Etunimi
Sukunimi’ semiotics”, (4) Kriittis-realistinen: ” ’Etunimi Sukunimi’ ’critical realism’ ”/” ’Etunimi Suku-
nimi ’causal mechanism’ ” ja (5) Ei-foundationaalinen tai postfoundationaalinen: ” ’Etunimi Sukunimi’
post-foundational’/” ’Etunimi Sukunimi’ post-structuralism’”. Tuloksista on poistettu ne, jotka koskevat
muita samannimisiä kuin tutkittuja henkilöitä.